

РОСІЯ У СТАТУСІ НЕДОДЕРЖАВИ

Поняття держава найпростіше можна витлумачити, як політичну організацію суспільства, котре населяє визначену територію та володіє політичним, економічним і соціальним суверенітетом: джерелом суверенітету є спільна воля більшості членів суспільства, делегована державним органам, які здійснюють її законними засобами.

Упродовж останніх трьох десятиліть, а надто з появою на кремлівському престолі Владіміра Путіна, офіційна російська пропаганда послідовно насаджувала думку про те, що Україна – це недодержава. Врешті-решт це призвело до окупації Криму, розв'язанням війни на Донбасі, відвертим втручанням у внутрішню й зовнішню політику Української держави.

Захід співчував і роздумував, спостерігаючи за злочинними діями путінського режиму на наших східних територіях, очікуючи розвитку подій. Та українці зуміли організувати спротив, попри значно скромніші, ніж агресор, мілітарні та економічні можливості. Пропагандистська російська машина, її зверхники і урядовий планктон почали давати збій.

Тим часом гасло «Україна понад усе» природньо вкорінилося у суспільстві і стало відправним пунктом дій, вчинків, боротьби мільйонів. Саме воно стало оберегом воюючої країни й острахом для ворогів, які відчували, як зазнає фіаско їхня антилюдська політична доктрина «руського міра».

І тоді рашисти вирішили застосувати найогидніший пропагандистський трюк, звинувачуючи український провід і народ у нацизмі. Для нас така налічка нічого не значить, бо кожен, хто живе в Україні, знає істинний стан речей. А для обікраденого, обдуреного, приниженого російського народу така інформаційна маячня з телеекранів і заяв найвищих урядовців сприймається з довір'ям і викликає позитивну реакцію: мовляв, треба сідати в танки і провчити нацистів. На жаль, в російському суспільстві немає сил, які б відкрили очі пересічним громадянам і пояснили, що діється насправді у їхній федерації.

Повномасштабна війна, яку Росія розв'язала проти України 24 лютого 2022 року, – це нацизм у наступі, нацизм у дії. Численні злочини, вчинені путінською солдатнею на території України, з усіх сил намагається виправдати демагогічна кремлівська пропаганда. Марна справа. Схоже на те, що

й світ нарешті зрозумів підступність Московії. Ця війна, яку путіни, лаврови, скабєєви, соловйови і Ко нахабно називають «військовою операцією», стала кривавим «вінцем» колоніальних стосунків між російською імперією та загарбаною нею Україною. Ці нерівноправні стосунки століттями супроводжувались насиллям, руйнаціями, приниженнями, нетерпимістю, терором щодо українців.

Нині ж, 2022 року, Росія нарешті явила світові своє справжнє хижацьке обличчя, виклично демонструючи жорстокість і всездозволеність. Російський солдат виявився жорстоким убивцею, злочинцем, гвалтівником, злодієм, мардером.

Після лютневої агресії Росія втратила право називатися державою. Це класична тоталітарна секта з усіма класичними ознаками – підпорядкуванням суспільства злочинній групі, нав'язуванням ідеології, обов'язковою для всіх громадян, терором таємних служб, монополією над інформацією і пропагандою тощо. Після вчиненої Московією агресії проти України, коли в одну мить було розірвано, порушено, зневажено, розтоптано понад 400 законів, міжнародних угод, регламентів, на яких базується світовий правопорядок, себе Росія не може перебувати в статусі держави.

Москві не просто признатися світові у справжніх намірах стосовно України. Незважаючи на незліченні природні багатства, безкрайні географічні обшири, Росії бракує головного – України. У гонитві за нею вона втратила лице, згубила душу, позбулася партнерів, підтвердивши власне недодержав'я, розписалася у безсиллі.

Росія навіть нездатна виплекати лідера, який міг би скерувати її на цивілізаційний шлях. Останні сто років нею управляли неросіяни. Йдеться про советську добу. Починаючи від В. Леніна, для якого російський народ був експериментальною тупою біомасою, з тим Й. Сталіна, грузина за походженням, який продовжив антигуманні, аморальні експерименти попередника. Після падіння сталінської епохи настала так звана «хрущовська відлига». Микита Хрущов походив з етнічних українських земель, навіть його прізвище видавало походження. Серед кремлівського «бомонду» його прозвали «хитрим хохлом». Хрущова змінив Л. Брежнев, який народжений у Кам'янському Дніпропетровської області. Значна частина його біографії пов'язана

з українськими регіонами. Після короткого «походу у владу» Андропова і Черненка, пост комуністичного генсека обійняв М. Горбачов, автор «перестройки», який походив зі села Привольне на Кубані. Відвідуючи Львів у 1986 році, він прилюдно повідомив, що в їхній батьківській хаті завжди висів портрет Тараса Шевченка, а на столі у світлиці лежав «Кобзар». У документальному фільмі прибалтійських телевізійників дев'яносторічний Михайло Горбачов ще раз зізнався в своєму українстві, заспівавши «Сміються, плачуть солов'ї» – пісню, якої його навчила мама.

Перший президент Росії Б. Єльцин, прийшовши до влади на уламках советської імперії, начебто взявся творити демократичні інституції та вільні ЗМІ. Але нічого з того не вийшло. За означенням. Його наступник В. Путін розпочав свою президентську кар'єру з ліквідації демократичних починань, усунення опонентів, з організації терактів проти мирного населення, культивування лжемесіанської ролі росіян, послідовного підпорядкування ЗМІ з метою реалізації своїх планів, а відтак розгортання тотальної пропаганди. Новітній диктатор цілеспрямовано створював механізми одурманення власних громадян і світової спільноти, досягнувши в цьому експерименті вражаючих успіхів. У висліді йому все ще вірять чимало німців, французів, італійців, вірять більшість росіян (понад 80 відсотків населення!), які щиро переконані, що воюють проти запеклого ворога, який живе на берегах Дніпра і відстоює інтереси США.

«Росія ніколи так низько не падала, як її опустил цей «царьок» Путін», – сказав свого часу незабутній Євген Свєрстюк. Якби він жив сьогодні, то його оцінка путінському режимові була б нищівнішою. Вже ніколи ця недодержава не буде такою, як до 24 лютого 2022 року. Вона проминула пункт неповернення. Кожен день західних санкцій, звитяжна війна українців в обороні своєї держави наближає до розпаду це тоталітарне утворення, наближає його судний день, після якого, можливо, оформиться невелика московська держава, якій переможці вкажуть на місце і роль у планетарному правопорядку.

Павло ПРИСЯЖНИЙ,
доктор права УВУ,
викладач кафедри
європейського права
ЛНУ імені Івана Франка